

[Ellinger.]

et Lovgivningsarbejde, der tager længere Sigte, end de foreliggende Lovforslag kan gøre, til Side. Nej, lad os blot tage fat og tage fat snart. Folketingsmand Madsen-Mygdals Citat i Forgaars af en Tale, som Landbrugsministeren har holdt om Ejendomsskatterne og Nødvendigheden af Ejendomsskatternes Nedbringelse, en Tale, som har faaet Statsministerens Velsignelse, tyder paa, at der i Øjeblikket er god Jordbund for Bestræbelser i den Retning. Saa dyrk nu denne Jord, naar Temperaturen om et Par Dage naar ned til det normale!

Det er naturligt og menneskeligt, naar et Lovforslag som dette er under Debat, at den enkelte Borger siger til sig selv: Hvad skal jeg nu betale, og hvad skal Pengene gaa til? Jeg anbefaler, saaledes som Forholdene nu er kommet til at ligge, dette Lovforslag til Vedtagelse, hvis eneste Virkning for mig personlig er, at jeg skal af med et vist Beløb — det ligger mellem 100 og 200 Kr. Det er lidet behageligt, især da Staten tager rigeligt med Skat i Forvejen. Men naar jeg gaar med uden at knurre — hvad jeg ogsaa vilde gøre, hvis jeg ikke var Rigsdagsmand —, er det, fordi Forholdene er blevet saa vanskelige for en stor Samfundsklasse, og navnlig bringer den Omstændighed mig til Tavshed, at jeg vitterlig har haft Fordel af de andres Vanskeligheder derved, at de alt for lave Priser, som Landbruget har faaet for sine Varer, har holdt Penge tilbage i min Lomme, og jeg ønsker ikke at have et saadant Gode, naar andre skal lide derved. De foreliggende Lovforslag er et Udslag af en Solidaritetsfølelse i vort Folk, og som saadant anbefaler jeg dem til Vedtagelse.

Veistrup: Jeg skal tillade mig at fremsætte en ganske kort Motivering for vor Tilslutning til det første af de Lovforslag, som foreligger til Behandling. Jeg ser ikke noget fornuftigt Formaal ved at gaa ind i en stor fornyet Debat efter den Debat, som har fundet Sted i det høje Folketing. Jeg vil for mit Vedkommende indskrænke mig til at fremsætte et Par almindelige Bemærkninger og det saa meget mere, som Landbrugsministeren har givet en detailleret Redegørelse for de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget.

Det Lovforslag, der foreligger for os, er et Kompromis, indgaaet mellem Partier af forskellig politisk Opfattelse, men det er samtidig Udtryk for en redelig Villie hos de samme Partier, som har maattet gaa paa Akkord med deres partipolitiske Standpunkter, til at naa et Resultat for den Klasse af Medborgere, som er kommet i økonomiske Vanskeligheder paa Grund af Tidernes Ugunst. Til Opnaaelse af dette Resultat er vi enedes med de Konservative om Maal og Midler, medens alting tyder paa, at vi er uenige med Venstre baade om Maal og Midler. Jeg glæder mig over, at det er lykkedes at naa et Resultat, først og fremmest fordi vi derigennem er blevet i Stand til at hjælpe en hel Del af de Landbrugere, som er kommet i Nød i Kraft af de vanskelige økonomiske Forhold. Jeg er derimod forbavset over, at Venstre har indtaget den Stilling, det har, til denne Sag, og jeg maa sige, at jeg havde haabet paa, at naar Sagen kom over i det overvejende Ting, vilde det praktiske Resultat blive, at ogsaa Venstre gav sin Stemme til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Imidlertid vil jo Landstingets Venstre efter de Udtalelser, som nu er fremkommet fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), direkte stemme imod dette Lovforslag, som er af en saadan Beskaffenhed, at det vil bringe en hel Del Mennesker en haardt tiltrængt Hjælp. Ingen kan være i Tvivl om, at Nøden allerede mange Steder har banket paa Døren, og det forbavser mig, at Venstre tør indtage den Stilling, det gør. Jeg tror, at det gamle Ord maa gælde, som siger, at hurtigt Hjælp er dobbelt Hjælp.

Hvis nu Venstre havde nogen som helst Mulighed for at gennemføre noget andet i Stedet for det Lovforslag, som ligger paa Landstingets Bord, ja, saa forstod jeg Stillingen, men saadan er det ikke. Det er Venstre selv klar over, og derfor er det en ejendommelig Stilling at indtage, naar Forholdene ligger, som de politisk gør i Øjeblikket.

Som jeg sagde, glæder jeg mig over Lovforslaget, først og fremmest af Hensyn til de Mennesker indenfor Landbrugs erhvervet, som er kommet i Nød; men jeg glæder mig ogsaa over det af en anden Grund, nemlig den, at det altsaa alligevel viser sig, at man inde paa Rigsdagen er i Stand til at samle et Flertal om en Ord-